

diari de la ciutat catalana

setmanari nacionalista

d'esquerra

Reportatge retrospectiu

Qui serà l'Alcalde de Girona?

Aquesta fou la pregunta que més se sentí arreu de la nostra ciutat després de la tempesta registrada en're carlins i lliguers amb motiu de la designació dels càrrecs municipals que el seu triomf (?) en les passades eleccions els permet de repartir-se.

A aquest afecte es reuniren els individus dels dos partits esmentats favorescuts per l'elecció popular el prop-passat divendres a l'estatge social de Lliga Catalana.

Com que és una cosa que s'ho val hem procurat esbrinar el que succeí el dia de referència que pogues mouar les cares llargues i les males mirades que es llancen entre ells els components de la pomposa candidatura d'Unió i Defensa Ciutadana.

No ens ha estat gens difícil El nostre bon estel ens ha favoregut enfrontant-nos a un personatge interessat en aquesta contesa.

Vegeu a continuació el procés d'aquesta desavinença manifesta, contactat per aquest individu que per la seva posició, en pot saber a bastament tots els ets i uts, interromput adés per la nostra impaciència, ara per aclarir algun punt, o bé per punxar-lo a l'efecte de què inconscientment ens anés assabentant de les intimitats d'aquesta reunió distribuïdora.

**

—El punt cabdal de les nostres renyines—comença—radica en que els regidors electes de Lliga Catalana volen que l'Alcalde sigui nomenat de fora el Consistori, i nosaltres desitgem tot el contrari, ja que havent-hi homes suficientment capacitats per a exercir aquest càrrec és impropedent que s'hagi d'anar a buscar personatges aliens a n'aquest organisme.

—I perquè la Lliga no vol que sigui un regidor, el Conseller en Cap?, preguntem nosaltres ingènuament.

—Vos direu, home,.. No veieu que ells mateixos veuen que dins el Consistori no tenen cap figura rellevant o d'envergadura que pugui encomanar-se-li aquest comès?

—... I vosaltres, contràriament, voleu que aquest nomenament recaigui en una persona elegida per a regidor, perquè esteu creguts de posseir elements prou capacitats... i d'aquesta manera tenir les regnes del govern de la ciutat, no?

—O... és què això és una cosa completament lògica—diu enardint-se, en donar-se compte de la vessada en què havia incorregut—

... Perquè nosaltres férem molts més mèrits que no pas ells en les eleccions passades... (Cal reparar que, convençudíssim, aquest bon senyor dels mangoneigs i coaccions que foren conjuntament amb la Lliga en diu fer mèrits.)

Tot això—prosegueix—s'ho sentiren els lliguers en la reunió que tinguerem. I si solament havés estat això... L'escàndol que hi hagué... Res, que els deixàrem pel que són i ens n'anàrem fastiguejats d'aquella gent, deixant-los plantats en mig de la reunió.

—Així, heu trencat les relacions?

—Veureu; ben bé, no. Posteriorment s'han fet gestions, per part d'ells, per tal d'arribar a una entesa... però nosaltres, pel propi compte, requerim l'ajut de la minoria d'Esquerra per a fer la p., a aquests subjectes...

—I creieu que l'Esquerra voldrà barrejar-se en aquest vostre tripijoc?

—Ens refiem que sí, encara que solament sigui per a donar-nos totes les vares i deixar amb un pam de nas a la Lliga. Ademés, pensem fer-los qualche concessió..

—Com! Penseu que l'Esquerra farà el mateix que.. la Lliga, (anavem a dir vosaltres) que per uns càrrecs que li pogueu donar s'avindrà a fer vos el joc? Això és absurd...

—No veig aquesta absurditat en lloc.. Tontos seran sí no s'hi avenen.

—Si tothom tingués la moralitat política de... La Lliga—tornava a escapar-nos el vosaltres—no dubtem que s'hi avindria, cofoia de poder remanar les cireres, però sortosament, dic! desgraciadament l'Esquerra té un altre concepte de la política, i ens temem que no us escolti.

—Què dieu! Voleu dir que existeix un partit polític que no s'avingui a les condicions que se li pensa fer, al meu juí exageradíssimes...?

—Desenganyeu-vos, l'Esquerra és així, i ja us diem: la mateixa por que tenim de què no vulguin intervenir-hi, ens ho fa tèmèr, diem nosaltres procurant seguir-li la veta, puix ens adonem que amb aquesta tàctica aconseguim més fàcilment els nostres propòsits.

—Doncs jo no, sincerament, no ho concebeixo... I ¿al revés vostre, crec que a la fi s'imposarà el bon criteri i desde luego, votaran amb nosaltres..

—Déu us escolti, fem nosaltres arrodomit el nostre paperot.

I posant fi a la nostra conversa l'acomiadàrem afectuosament amb un amical *a reveure!* que ens serví se raspall i de recompensa per les referències que ens havia facilitat de la tant comentada desunió carlino lliguera.

**

Intrigats per les manifestacions que deixem transcrits assistirem el dilluns a la presa de possessió del flamant Ajuntament, en recerca de probabilitatíssims esdeveniments.

No ens equivocàrem, per quant la sorpresa major fou l'elecció per al càrrec d'Alcalde interí al senyor Tomàs, per 10 vots a favor i 13 en blanc. (Es precis anotar que els 10 individus de la Lliga amb l'interessat inclòs, votaren—no faltava més—a favor, i les minories Esquerra i carlina, ho feren en blanc.)

Però... comencem pels fonaments.

Després de la solemni presa de possessió, comença un debat polític a l'entorn de qui deu ocupar l'Alcaldia, iniciat hàbilment pel nostre bon amic senyor Camps i Arboix, al demanar a la Lliga si tenia el propòsit de nomenar per a proveir el càrrec de Conseller en cap a algú que no pertanyés a la Corporació Municipal.

Caram amb la pregunteta!

Si fóssim poetes la comparariem amb paraules càlides i esllanguides al llumí incendiador de la metxa que possibilita l'explosió; tota vegada que les conseqüències foren idèntiques.

Els⁸ desenganys esfereïdors pels aspirants a Alcalde senyors Riera i Pau i Masó; renúncien de formar part del Consell de Govern per part dels elements tradicionalistes i inhibició dels mateixos en les votacions; l'exclamació d'algún lliguer que titllà de mal-nascuts als carlins; la corresponent protesta i el *mar de fondo* que és de suposar, foren la nota còmica de la sessió.

Les cares escorregudes de la minoria de la Lliga i dels assistents afiliats o simpatitzants d'aquest partit, en foren la part tràgica.

Després de totes aquestes divertidíssimes escenes *sainetesques*, es procedí a les votacions per a la provisió de càrrecs; els quals, interinament es repartiren així, amb el mateix nombre de vots que hem anotat més amunt:

Alcalde: Albert Tomàs.

Tinències: 1^a. Bonmatí, 2^a. Aragó, 3^a. Cervera i Brunson.

I ací baixà el teló, en forma de campaneta presidencial, amb gran sentiment de la majoria del públic assistent que estava fruïnt d'una estoneta deliciosa, a les espatlles dels partits litigants.

Com a posició modèlica, cal posar de relleu la conducta concreta, clara, serena i sobretot nítida, de la minoria d'Esquerra Republicana que tingué de desempenyar, alhora, les atribucions d'àrbitre imparcial.

**

Aquesta sessió Consistorial ens facilita solament d'una manera interina o accidental la resposta a la pregunta tantes vegades repetida i que encapçala aquestes ratlles; però no ho fa amb tota la intensitat definitiva sinó que, contràriament, augmenta l'incògnita en quatre interrogants més. Heu-los ací:

Renovarà la majoria electoral el propòsit de no fer Alcalde a qui no hagi estat elegit regidor?

Serà el senyor Tomàs el Conseller en Cap definitiu?

Restaran dividides les minories consistorials que formen la majoria electoral?

Presentaran candidat els carlins, en la propera votació?

Dificilíssim s'ens faria el predir-ho.

Tal com estan les coses augurem per avui un segon acte que, contràriament a la dita espanyola, *nunca segundas partes fueron buenas*, no desdirà en res del primeríssim, celebrat el dilluns.

Voldriem equivocar-nos, pel bon nom de la ciutat!

QUEVIURES
PESCA SALADA
B. OLIVERES
Conserves
de tota mena
ABEURADORS, 7. GIRONA

VIDA PARLAMENTARIA

El treball legislatiu continua...

El contrast del Parlament de Catalunya amb el de Madrid és eloqüent i viu. Mentre a Catalunya es treballa intensament en la discussió i aprovació de lleis que van afermant cada dia més l'autonomia catalana i les institucions més preeminentes de les nostres llibertats, sense oblidar les normes d'una justícia social que tendeixen a agermanar les classes socials i a aminorar les seves lluites, en el Parlament de Madrid es perd graciosament el temps. Això no obsta per a què Lliga catalana col·labori a les Corts de Madrid, i s'inhibeixi del Parlament de Catalunya.

El motiu d'aquesta diferenciació i d'aquest rendiment legislatiu, positiu a casa nostra i negatiu a fora, radica en el fet de què a Catalunya hi ha un Govern que respon a la consciència i a la voluntat del poble, amb la presència al seu davant d'un president enèrgic i voluntariós que sent primordialment la significació i responsabilitat del càrrec preeminent que ocupa, mentre a Madrid hi ha un President del Consell que tortura la seva genilitat amb elucubracions polítiques per enganyar-se en la seva impotència, i un govern que no respon a cap necessitat ni a cap voluntat del veritable poble espanyol.

En l'evolució de la crisi passada el govern d'Espanya ha accentuat el seu dretisme; en les disposicions del govern de Catalunya, es manté sense desviacions la tònica esquerrista, única lícita quan la necessitat d'una major pau social es fa tan sentida com ho és a casa nostra. I el resultat continuarà essent el mateix; que Catalunya anirà donant nous passos endavant, i Espanya els anirà donant enrera.

Pels que sentim els ideals de catalanitat unissons als de liberalisme i republicanisme, aquesta divergència tan palesa ens deu alegrar, car l'accentuació del deferencialisme del nostre poble en relació als demés pobles hispànics, és en potència una major suma de futures llibertats, i un corolar a la justícia de les nostres reivindicacions. El temps, a no trigar, confirmarà les nostres deduccions.

En tocar aviat a la seva fi el seguït de projectes de Llei que omplien l'ordre del dia, en el Parlament de Catalunya s'estudiaran i discutiran les Lleis complementàries de l'Estatut interior, com la Llei electoral la Llei plebiscitària, etc. presentació que ja va ésser notificada pel Sr. Santaló en actuar de conseller primer de Catalunya, a la minoria de Lliga Catalana. I si després d'aquesta nova tongada de treball vinguessin unes vacances ben guanyades i un ròpols ben merescut pels diputats, clausurant per un temps breu el Parlament de Catalunya, —inacció legislativa per recomençar de nou amb més braó la gran feina que encara hi ha per fer,—

els senyors diputats de Lliga Catalana haurien vist palpablement que eren completament innecessaris, i que la seva absència ha servit exclusivament per treballar més depressa, i per fer uns xistos a les seves espatlles. S'havia d'enfonzar el món, i no ha passat res, ben res, absolutament res! Quin desengany, pobre gent!

Un heroi incomprès

Erem al tren camí de Madrid i, com sempre, recorriem els cotxes de l'express per veure els companys que marxaven i fer un canvi d'impressions sobre el tema de més actualitat política.

Era tema d'obligada conversació l'incident ocorregut a Barcelona, el protagonista del qual fou el gran amic de Catalunya, el ja famós Dr. Albiniana.

Els periòdics donaven la notícia que l'Albiniana, després d'ésser posat en llibertat, havia sortit cap a Madrid en avió. Figureu-vos doncs la meya sorpresa quan en anar a cercar una butaca on encabir-me, em trobo amb el diputat pistolero.

Ell s'havia fet la il·lusió que acabava d'ésser l'heroi d'una gran gesta i que a Madrid se li faria una arribada triomfal. Per tal d'assegurar-ho, havia telegrafiat la seva arribada.

Arriba el tren a Madrid i dret a la porteta del cotxe, l'Albiniana es preparava a rebre les aclamacions dels seus admiradors. Però a l'andana no es veien només que l'estol de maleders de consuetud.

I salta del tren el desil·lusionat heroi. Al seu darrera baixem dos diputats de l'Esquerra: l'amic Trabal i jo. Ens allunyem amb un mig somriure, mentre l'Albiniana es queda palplantat mirant amunt i avall de l'andana. Recula unes passes, i és ell qui espera dos coneguts que també baixen de l'express, per fer més suportable la seva solitud en arribar a la capital de la República.

A la tarda, demana la paraula al saló de sessions. Vol iniciar un atac a Catalunya amb falsetats de gros calibre, com el de les pistoles que exhibeix. El President el fa callar per manca d'oportunitat. Però l'incident Albiniana serà tema de debat, que segurament haurà tingut lloc quan llegireu aquestes ratlles.

Trindrem la fortuna de què com en una altra ocasió memorable, torni a vibrar el sentiment republicà a la Cambra, gràcies a la descordada intervenció del desequilibrat i pistolero diputat?

Mentrestant, Catalunya ha fet una anticipació petita del que està disposada a fer en front de la reacció feixista, si aquesta es disposa a destruir la República o les seves essències fonamentals.

J. MASCORT

Remitit

Desitjariem de la seva amabilitat ens publiqués en el periòdic de la seva digna Direcció, les lletres que a continuació s'expressen a l'objecte d'aclarir uns rumors sobre la constitució d'un suposat Sindicat feixista han circulat infundadament, del qual restarem agrats sincerament:

«El prop passat dissabte dia 3 del corrent es constituí en aquesta localitat un nou Sindicat d'Oficials i Ajudants de Paletes de Girona i els sens contorns, i havent estat aquesta entitat qualificada de feixista per alguns elements poc escrupulosos en les seves declaracions, és pel que a fi d'aclarir tots els malentesos originats fem constar: Que el Sindicat de la Federació Local no ha acceptat controvèrsia de cap mena que els teníem demanada, pel que ens veiem obligats a fer conèixer els motius pels quals ens hem separat de l'organització esmentada. Se'ns ha qualificat de feixistes però han de saber els que així ho diuen que nosaltres, malgrat tenir uns Estatuts que no permeten fer política dintre l'organització, respectem però totes les idees personals dels components de l'entitat, hem de fer avinent que la majoria de socis del nou Sindicat estem adherits al partit d'Esquerra Republicana de Catalunya; aquestes manifestacions les fem per desvirtuar terminantment tota mena de calúmies que han vingut circulant aquests dies, fent constar, això sí, la nostra protesta per tot el que pugui representar fer política dintre les organitzacions.

També ens han anomenat burgesos, però encara no hem fet mai cap pacte amb la Patronal com va fer el Sindicat Local, quin pacte va ésser romput per nosaltres components de la nova Entitat i iniciadors de les noves bases de treball que avui gaudim; així com vàrem portar a terme la campanya per tal de finir i solucionar els conflictes dintre la Comissió mixta. Nosaltres desitjem formar un front únic de treballadors disciplinats, aimants i respectuosos dels nostres Estatuts, tot dintre l'esperit de la Llei.

Abans de constituir nosaltres el nou Sindicat demanàvem l'expulsió d'alguns elements pertorbadors, com també que s'acabés la política i mala administració que dintre l'Entitat s'hi feia; nosaltres no som aimants de venjances, tot al contrari, volem que aquests companys que amb llur actuació han desprestigiat d'altres elements fervents partidaris de l'organització, reflexionin i veuran que són ells els que han portat la desunió; és per això que desitjem s'abstinguin d'adreçar lletres amenaçants a diversos companys nostres; un altre dia veuran les seves equivocacions i vindran amb nosaltres i ens donarem les mans cordialment tal com figura en el segell del Sindicat».

Amb mercès anticipades, restem affms. s. s.

El President, Josep BANYULS
El Secretari, Alfred GARCIA

N. de la R.—Aquesta Redacció es veu en la precisió de fer constar que no solament donarà totes les facilitats per a publicar escrits que tendeixin a aclarir situacions confuses i més en qüestions en que es ventilen emancipacions obreres que nosaltres també les sentim i en les fem nostres; sinó que es compromet a fer els comentaris necessaris per tal de fer les aclaracions oportunes en bé del nostre proletariat català.

Aquesta Redacció creu QUE PRECISA que tots els obrers tinguin el màxim interès per la bona marxa de les seves organitzacions com també és de la nostra creença que aquest treball de fiscalització o d'impuls, com podriem dir-ne, és més eficient i més humà fetes de dintre mateix de les organitzacions, però mai partint-les ja que és així quan se les treu la seva força positiva.

De totes maneres, la llei facultat la lliure associació i nosaltres al acatar-la sols desitgem que els components d'aquesta nova agrupació obrera sàpiguen fer-ne un bon ús.

Homenatge merescut

Segons ens han assegurat, els empleats de la Casa la Ciutat de Girona han projectat i proposat a l'interessat Sr. Dalmau Casademont un àpat de germanor pel seu bon comportament en els afers de l'Alcaldia de Girona que tan dignament ha regentat durant aquests darrers dos anys del primer Ajuntament Republicà.

Es un acte que diu molt en favor de l'estimadíssima persona, volguda de tot Girona sense limitacions de Partits, del Sr. Josep M.ª Dalmau Casademont, doncs es dona el cas d'ésser la primera vegada que els empleats municipals homenatgen el seu ex-Alcalde.

També seria bo de veure, en cas d'ésser factible, una desfilada de les persones que també senten des dels llocs més humils de Girona la separació del Sr. Dalmau d'aquesta Alcaldia de Girona.

Nosaltres idealistes abans que tot i fidels a la disciplina del mateix partit del Sr. Dalmau solament li desitjem pel bé de Catalunya i Girona que la seva tan encertada obra en l'Alcaldia la continuï en tot el possible des de la minoria d'Esquerra Republicana que tan dignament es comporta en el nou confeccionament de l'Ajuntament d'aquesta Ciutat, pel que també ens associem de tot cor a l'homenatge tan merescut que li han ofrenat els empleats Municipals.

Casa Escatllar

Aparells de Radio
"FADA"

Ferreteria i bateria
de Cuina :: Objectes
per a regals :: Loça
Sanitària

Rambla Llibertat, 28—Mercaders, 6-7

CAFES

CORNELLA

SUCRES
EMPAQUETATS

TELEFON. 321
GIRONA

CENTRE D'ESPECIFICS

UNIC A LA COMARCA

Els millors productes medicinals :: TOTS ELLS D'ORIGEN
Unics de propietats terapèutiques garantides

Plaça de les Castanyes : GIRONA : Telèf. 144

FARMACIA RIBAS

CALDES DE MALAVELLA

Error fatal

Tots els pobles paguen els seus errors.

Caldes, tard o d'hora ha de pagar l'error que va cometre al permetre que sortís triomfant una coalició de cacics; no va saber comprendre que era el moment oportú per llençar totes les desferres que durant tants anys l'havien agobiat: no va copsar el sentit humà de les últimes eleccions i es va estemordir per les amenaces i coaccions, i va fer triomfar a uns homes que no l'hi han de reportar cap benefici.

Nosaltres voldríem donar a la majoria un marge de confiança, però no podem, perquè coneixent els seus procediments, sabem de la manera que actuen i estem convençuts de que no faran res en benefici del poble i, si poguessin ferien com abans: tenir-lo apartat completament de la cosa pública.

La nostra vila ha de pagar aquest error fatal perquè en l'hora del seu redreçament, en el punt culminant de la seva trajectòria, en el moment de poguer ésser un poble ple de vigor i posar-se al davant de molts d'altres va tenir una falla: El guanyar les majories uns homes que sols busquen la seva satisfacció de comanament i el poguer conservar el predomini del poble.

Diem que Caldes, en cas d'haver guanyat els nostres homes s'hagués situat al davant de molts pobles de la "província", perquè Caldes, té mitjans propis que els altres no tenen, perquè Caldes té una riquesa que explotada i ben administrada seria una inxaurible d'ingressos, ço que faria que sense ésser gravós pel ciutadà es convertís en un poble vigorós i de personalitat pròpia i es podrien fer-se totes les millores i iniciatives sense haver de recórrer als préstecs i pressupostos extraordinaris. Aquesta riquesa és l'aigua mineral.

En primer lloc, els nostres homes haurien treballat (i treballaran) perquè es pogués aconseguir crear un impost municipal d'un cèntim per botella, ço que reportaria una quantitat molt respectable que seria la manera de rebaixar els tributs del poble.

La segona seria la municipalització de l'aigua propietat del poble; aquesta aigua que es perd i que és una llàstima que Caldes vegi amb indiferència la pèrdua de mils i mils pessetes que representenademás seria una garantia de treball pels obrers de la vila. Seria això; l'aconseguir que l'Ajuntament obtingués un resultat tan gran que donaria per resultat enlairar al poble i situar-lo en un pla que jamai el veurem mentre dominin aquests cacics que com corbs volten damunt la nostra vila; aquestes iniciatives són molt difícils—per no dir impossible—avui dia perquè tenen l'administració precisament els que exploten les aigües i no es pot pensar que ni el Sr. Soler ni el Sr. Diu menjó apoin la municipalització de les que són propietat del municipidoncs

per ells primer són els interessos particulars que els del poble i no els hi convé que l'Ajuntament tingui l'explotació d'unes aigües quehaurien de servir pel millorament comú.

Aquesta és la falla de Caldes, no de tot el poble sinó d'aquells que es varen deixar coaccionar i varen permetre que governessin uns homes que jamai haurien tingut de tornar a tenir-ne l'administració.

Rogeli d'AGRAMUNT

Caldes, març 1934

Pel Centre Econòmic diuen ...

... que els cacics volen formar una societat per a combatre l'Esquerra...

... que ells en diuen político-cultural i que serà per defensar els interessos dels propietaris.

... que de cultural no en tindrà res ... que aquesta entitat serà feixista-carco-lliguero-radical.

... que ens hi farem un tip de riure ... que el noi Pabrot, radical de pura cepa està engrescat amb aquesta constitució.

... que a despit del seu republicanism històric es posa al costat dels lligaires i carlins.

... que l'esquerrà, de l'Antoni Mas Ferrer, també s'ha fet soci.

... que aquest ha jugat sempre amb dos jocs de cartes.

... que amb la seva hipocresia s'hauria captat la confiança dels nostres homes representatius.

... que avui ja s'ha tret la careta...

... que el seu fill Andreu que es titulava comunista també s'ha tornat feixista-carco-lliguero-radical.

... que el frare del diari no hi entén res.

... que les seves informacions son per llogar-hi cadires per la mala traça i manca de fonament.

... que és un pobre home i ell mateix s'entussiasma amb el que fa atabalant a tothom explicant els articles (?) que fa.

... que l'any 1924 es va crear una imposició municipal del 5 per cent sobre l'habitació.

... que el gener de l'any 1933 es va treure.

... que el balneari Soler la va continuar cobrant.

... que no pot al legar ignorància, quant el seu fill en certa ocasió va telefonar a l'ajuntament.

... que el Secretari li va contestar que no es podia cobrar aquesta imposició i que el seu pare ja ho sabia

... que, ¿què hi diu l'Ajuntament?

... que la setmana entrant continuarem.

R. d'A

j. Balaguer i tort

ADVOCAT

progrés, 12-1.er-1.ª
teléfono. núm. 153

GIRONA

Breviari

El feixista Albinyana, amb motiu d'haver passat la nit en un calabós de la Comissaria de vigilància de Barcelona, ha protestat eufònicament al President de les Corts amb un sucós telegrama rublert de lla-drucs i protestes contra les autoritats populars de la nostra terra.

Palpablement s'ha demostrat que a Catalunya els abusos comesos per aquests subjectes arreu d'Ibèria no són possibles que esdevinguin. Hi ha un Govern esquerrà que es veu assistit pel poble amb suficient autoritat per a impedir-ho.

Del parlament del senyor Masó, abogad defensor del Partit Lliga Catalana, en la vista del Tribunal Contencioso - Administratiu, sobre el recurs presentat per Esq. R. a l'es- crutini de la Junta Municipal del Cens:

«...El Gobierno de Cataluña os ha confiado esta vista, (dirigint-se als magistrats) porque sabe que la toga del magistrado español es simbolo de justicia inquebrantable...»

Ves per on la Lliga, tan catalanista com semblava i es dedica ara a ensabonar als jutges espanyols.

La unió i defensa ciutadana que preconitzava la candidatura que anà a la lluita electoral amb aquest mateix nom, ha restat descomposta fulminantment abans de que se celebrés la primera sessió de Municipi.

Amb quines coses s'ha de veure aquesta genteta...

Què hi diuen ara els incauts que els votaren?

Ha bastat una victòria relativa—segons ells de 47 vots—de la candidatura que per ironies del Destí porta el nom de «Unió i Defensa Ciutadana», per a que havéssim de remarcar l'afluència i reparició de funestos personajillos reaccionaris a les sessions consistorials.

I pensar que la República, amb la seva benavolència ho ha fet factible...

Els alumnes de l'Escola Normal de Girona, han celebrat enguany la festa tradicional de l'Estudiant amb un programa de festeigs a honor del seu angèlic patró St. Tomàs d'Aquino, en el qual no hi manca—naturalment—la missa solemne.

Això no tindria res de particular si no fos que aquests estudiants d'avui han d'ésser els mestres laics de demà...

A la Lliga el dia de la sentència del Tribunal Contencios de Girona no s'hi veien de cap ull (Doncs els Srs. del Tribunal havien fallat a favor seu) ja veien segura l'Alcaldia per els Srs. Masó o Riera i Pau, però no comptaven amb els seus íntims amics i correligionaris, que els hi sortiren amb el cuento de que no volien cap persona per Alcalde que no figurés en candidatura.

Quina llàstima! Tantes i tan bones ilusions que es devien haver fet els Srs. Masó o Riera i Pau.

Els de la Lliga estan de desgràcia; després de la «victòria» es pensaven poder governar a la Ciutat a la manera seva, però ara resulta que els carlins i ells no s'entenen.

De moment ja fan córrer totes les dames d'estropajosa, electoreres i capellanets de Girona, però sembla que ni amb l'influència del Sr. Bisbe, podran arribar a entendre's.

L'ex-alcalde de Girona de l'Esquerra, Sr. Dalmau, els diners que li pertocaven, com a sou, els donava per famílies necessitades i per fer almoines a la Casa de Caritat.

Veurem què en farà l'Alcalde actual de Girona, dels diners que cobrarà com a gestió seva al front de l'Alcaldia de Girona.

El Comitè d'enllaçament de la Lliga i els carlins ha publicat una nota, donant (com sempre) la culpa de tot als Carlins.

A nosaltres ens sembla que la nota o article de referència és molt un senyor «truco» que es gasten els de la Lliga, per a quedar bé amb el Bisbe de Girona, doncs com que era ell el que va fer l'unió...

¿Qui sap si ho han fet exprés per a poguer així quedar-se amb totes les vares de l'Alcaldia?

Anuncieu a
"Acció Ciutadana"ESMOLAMENT DE NAVALLES
A LA PERFECCIÓ

Vendes de tota classe d'articles propis per Barberia :: Ganiveteria fina :: Gran assortit en Perfumeria.

Josep Serra

ARGENTERIA, 10
GIRONA

ORTOPEDIA DR. ROCA

Irrigadors complets des de 2'50 pt

La més antiga. — La més ben assortida. — La que ven els articles a preus més econòmics.

Braguers - Perfumeria
PRIMER CENTRE D'ESPECÍFICS ES LA
Farmàcia Doctor Roca i Fill
LA CREU ROJA - Telèfon, 135 - Plaça de l'Oli - GIRONA

Esports

Novetats a l'equip

Diumenge passat va haver-hi novetats a l'equip del «Girona F. C.». Xifreu va jugar de mig ala i Madern de mig centre.

Referent al primer, la prova va donar resultat. Possessor com és d'un bon dribling i d'un perfecte domini de pilota, va reeixir en el seu nou lloc.

Madern, de mig centre, no va fer-nos oblidar el formidable mig ala que hem admirat en mantes ocasions i encara que breu durant tot el partit amb els ànims que en ell són peculiars, no arribà a convèncer.

Parera va demostrar-nos altra volta que és el notable interior que tots coneixem. Creiem que seria un encert la seva fitxa.

Però en el que fa referència a Napoleon creiem un error el fer seguir jugant a aquest xicot, ja que, segons el nostre entendre, no és un jugador de la categoria necessària per a actuar en un equip de primera categoria, com a bastament ho ha demostrat en els dos partits de prova que ha jugat.

*

Propers partits

El proper diumenge ens visitarà l'equip del «Poble Nou» de notable conjunt, de la seua Preferent.

Pel dilluns, és un fet la visita del «Racing del Ferrol», que el dia abans juga amb l'«Espanyol» de campionat Copa d'Espanya.

També és molt probable que el dia 19 poguem admirar al «Donostia» que tan brillant paper acaba de fer en el finit campionat de Lliga.

Esperem que el nostre públic sabrà fer-se càrrec del sacrifici que representa pel nostre club l'haver obtingut la visita d'aquests Clubs i correspondrà amb la seva assistència als partits anunciats.

*

Partit tradicional

El prop passat dimecres es va celebrar com cada any el tradicional partit de futbol entre els equips de l'Institut i la Normal. El resultat fou d'un empat a gol.

No cal dir que el camp es trobava ple d'estudiants i estudiantes i que van mostrar el seu entusiasme pel seu respectiu equip.

Cal fer constar la bona impressió que va causar l'equip de l'Institut del que varen sobresortir el seu mig centre, Duran, el mig ala dret, i l'interior esquerra Bramón elements joves i que ben endegats poden arribar a assolir un bon lloc.

CORNER

Teatres i Cinemes

—Saló Gran-Via

Volen les meves cançons— De procedència alemanya, aquest film és inspirat en la vida de Franz Schubert, i explica el perquè va quedar sense acabar la Simfonia en si bemol d'aquest compositor.

«Volen les meves cançons» ens don una interpretació del fet, que si no és vertadera almenys és ben trobada.

L'adaptació musical és el més bell i suggestiu del film fet a base de creacions schuberianes. No hem d'oblidar la col·laboració magnífica de l'Orquestra Simfònica de Viena i dels Cors de Nens.

Es destaca la bona qualitat del registre sonor.

Fra-Diavolo— (Germà Diable) és una graciosa opereta còmica, els principals intèrprets d'ella són els companys inseparables Stan Laurel i Oliver Hardi, que confirmen les esperances que en la inimitable parella tenen dipositada els amants dels films còmics.

Les cançons i fragments de «Fra-Diavolo» que canta Denis King "l'home de la veu d'or" constitueixen un vertader èxit. Junt amb els esmentats actors actua la bellíssima

—Coliseu Imperi

Thelma Todd que interpreta el de Lady Pamela amb gràcia i perció.

Jo he estat espia— L'assumpte bàsic d'aquest film és la guerra. S'ha ja tantes les pel·lícules que es fonamenten amb la guerra, que semblantment que s'hagin esgotat totes les idees perquè una nova cinta d'aquest caràcter pugui sortir-ne airosa i assolir un nou èxit.

Contrariament a lo que tenim de costum veure en aquests films, «Jo he estat espia» s'ha prescindit de tot el que no interessa directament a l'assumpte.

Sense filigranes tècniques, sense receraments d'angles ni plans d'una manera sòbria i amb intel·ligència les imatges tenen una expressió magnífica, els diàlegs reduïts als termes precisos, les escenes de durada breu, però suficient.

Tot és tan perfectament ajustat que la trama dona una visió de realisme que impresionà al públic.

Madeleine Carrol i Conrad Veidt fan una bona interpretació.

SKETCH

Llegiu i propagueu

«ACCIO CIUTADANA»

imp. ràpida rutlla, 5 telèf 27

EXPRES-BAR

Situat a la Rambla-GIRONA-Telèf. 119

Begudes de les millors marques - Ressonans econòmics

OBERT NIT IDIA

Del 1.er d'Octubre al 30 d'Abril, temporada de marisc

Ostres - Percebes - Almejes - Gambes — rebudes diàriament a les 5 de la tarda —

Calçats

MALARET

Vendes a l'engrós i detall

Rbla. LLIBERTAT, 5
GIRONA

aldereria i Calçats
elacció Central

Valentí Furtet

—:—: FUMISTERIA —:—:

Soldadura autògena

c/ CALDERERS, 13
GIRONA

ORQUESTINA
NEW-JAZZ-BABY

PRIMERA CATEGORIA

ORIGINAL I MODERN
REPERTORI. BALLABLES
NACIONALS I
ESTRANGERS

Per a Contractes. CELS FERRER
C. St. Feliu, 19
GIRONA

Pianos Manubri

DE LLOGUER

ANTONI MAS

Caldes de Malavella

La primera proposició de la minoria d'Esquerra Republicana de Catalunya a l'Ajuntament de Girona.

L'Ajuntament de Girona recentment constituït, primer dels que s'estructuren sota el signe provident de l'autonomia Catalana, en iniciar les seves tasques ha de fer una clara i explícita declaració de principis, aquells que amb caràcter bàsic i indimitible han d'inspirar i determinar la seva actuació conjunta. Aquests principis són els de Catalanitat i fidel adhesió al règim republicà i a la Democràcia.

Es per això que, com acceptació dels principis esmentats, la minoria d'Esquerra Republicana de Catalunya té l'honor de proposar el que segueix:

I. Que aquesta proposició sigui declarada urgent.
II. Que l'Ajuntament acordi adreçar una expressiva salutació d'adhesió a la Catalunya Autònoma en la persona de l'Honorable senyor President de la Generalitat de Catalunya com a representació més alta de la unitat de la nostra Terra.

III. Que l'Ajuntament acordi, en homenatge al que fou el primer President de la Generalitat recobrada, trametre una branca evotiva a la tomba de Francesc Macià Llusà, aprofitant la primera avinentesa per a complir oficialment aquest homenatge.

IV. Que l'Ajuntament de Girona acordi adreçar una salutació a S. E. el President de la República, com expressió de l'adhesió de la Corporació al règim republicà.

V. Que l'Ajuntament de Girona afirmi la seva fe i la seva adhesió a les institucions i als principis democràtics contra tots els intents de feixismes i dictadures.

No obstant, V. E. acordarà.

Girona, sis de març de mil noucents trenta-quatre.

AQUESTA PROPOSTA ESTÀ SIGNADA PER TOTS ELS REGIDORS QUE COMPOSEN LA MINORIA D'ESQUERRA REPUBLICANA.

o o o

Ara sols cal preguntar si la majoria (?) governamental del nostre Ajuntament voldrà afirmar tots aquells principis proposats per la nostra minoria puix del contrari demostrarien clarament el que ja es ve dient d'un temps a aquesta part, que en la Lliga ja no existeix Catalanitat—republicanisme molt menys—de cap mena, de la qual cosa ells tant en gallegen.

La nostra minoria al fer aquestes propostes de fe i adhesions a totes les institucions i corporacions Catalanes i Republicanes, ha demostrat clarament la seva posició concreta que té de posar-se una minoria que ha sentit les responsabilitats del Govern de la nostra ciutat amb una oposició sistemàtica i entrebancadora, incapaç de prestar el seu ajut per a construir res en benefici de la nostra tan estimada ciutat.